

bestemt i sit Foredrag, sigtede til Regnskabet for Krigsministeriet. Der er jo i den Finantsperiode, om hvilken der her handles, medgaaet meget betydelige Beløb til Krigsministeriet, og der er i Virkeligheden slet intet Regnskab aflagt derfor. Dette er en bebrøvelig Kjendsgjerning, og en ligesaa bebrøvelig Kjendsgjerning er det, at de Anstrengelser, som Statsrevisionen har gjort for at skaffe et Regnskab tilveie, ere strandede paa en passiv Modstand fra Krigsministeriets Side. Denne passive Modstand har Folkethingets Udvalg nu troet at maatte lade passere, i Haab om, at Forholdet vilde blive bedre i Fremtiden. Men det bliver jo ikke bestomindre en Kjendsgjerning, at man, naar man seer ud over den hele Række af Millioner, som Krigen har kostet, forsaavidt denne Krig er indbefattet under den Finantsperiode, om hvilken der her handles, ikke er istand til at sige, hvortil Pengene ere brugte. De ere ganske vist brugte, man har dem opførte paa forskjellige Conti, men hvad der er udrettet for disse Penge, det veed man aldeles ikke. Jeg skal tillade mig at nævne Exempler. Det er jo bekendt, at der under Krigen, og navnlig under den Deel af samme, som er omfattet af den Finantsperiode, om hvilken der her handles, blev foretaget meget kostbare Befæstningsanlæg ved Dannevirke, Dybbøl og paa flere Steder. Hvad have nu disse Anlæg kostet? Ja, det veed man ikke. Kan da Krigsministeriet ikke svare derpaa? Jeg antager det ikke, thi Krigsministeriet har ikke været rede til at svare derpaa. Der har endvidere været holdt et Armeecorps i Venshyssel, som var affondret fra den øvrige Deel af Armeen. Hvad har det kostet, og hvad have de Arbejder, der ere blevne udførte for det, kostet? Man veed det ikke; der er ingen Oplysning derom. Jeg havde haabet, at man dog kunde komme til en Overenskomst med Krigsministeriet angaaende et Regnskab for hele Krigen. Man vil jo nemlig vistnok godt kunne indrømme, at det kunde have nogen Vanskelighed for Ministeriet at sondre Krigen og Udgifterne i Anledning af samme i 2 Dele, saaledes at Finantsperiodens Slutning, som falder midt inde i Krigen, kom til at danne Grændsen for disse to Dele.

Men jeg havde antaget, at Krigsministeriet dog vilde være istand til at levere først et til Budgettet, nogenlunde svarende Regnskab for Fredsperioden, dernæst et samlet Regnskab for hele Krigsperioden, og endeligt — og derved komme vi ganske ind paa den følgende Finantsperiode — igjen et samlet Regnskab, der nogenlunde svarede til Budgettet for den derefter følgende Fredsperiode, og at Krigsministeriet saa endvidere med Hensyn til det Regnskab, som det saaledes havde at aflægge for Krigsperioden og Krigen, vilde kunne ordne Regnskabsaflæggelsen omtrent paa den Maade, som jeg nyligt antydede, saa at man sagde os, hvad Befæstningerne paa dette og paa hiint Sted havde kostet, hvad det og det Armeecorps, hvad den og den Operation havde kostet osv. Det vilde vel ikke blive noget budgetmæssigt Regnskab, men dog et Regnskab, der kunde tjene til nogen Oplysning om, hvad der var foregaaet under Krigen. Jeg havde, som sagt, hørt det Haab, at det, hvis Statsrevisionens Opfattelse var bleven støttet i det andet Thing, vilde have været muligt at bevæge Krigsministeriet til at levere et saadant Regnskab. Men efterat man nu imidlertid i det andet Thing har troet at kunne lade hele dette Regnskab stryge, som det var, og efterat dette Things Udvalg har sluttet sig dertil, seer jeg ikke, at der kan være noget Haab om at tilveiebringe endog blot et saadant Regnskab. Jeg skal derfor endnu kun bemærke, at, idet man saaledes renoncerer paa et Regnskab for den Deel af Krigen, der falder i Finantsperioden 1862—64, renoncerer man med det Samme paa et Regnskab for hele Krigen.

Finantsministeren: Den ærede Taler, der sidst havde Ordet, har ganske rigtig hentydet til de Vanskeligheder, der ere forbundne med at aflægge Regnskab for en Krigsperiode. Det er jo iøvrigt vanskeligt for mig at tage Ordet i denne Sag, da det jo er temmelig afgjort, at det kun var Krigsministeriets Regnskab, som det ærede Medlem, der har reist hele dette Spørgsmaal (Andræ), nærmest tænkte paa; det er jo ogsaa det, som væsentligst har vakt Anstød. Imidlertid troer jeg at burde bemærke, at det Regnskab, der er aflagt af Krigsmini-